

Kontaktblad

för

Botaniska Föreningen i Västmanlands län

Botaniska Föreningen i Västmanlands län (BFV)

Webbplats www.sbf.c.se/bfv/

Medlemsavgift 2010

Medlemskap i föreningen erhålles genom att betala medlemsavgiften som är 100:- per person och 120:- för hel familj på **Bankgiro 308-6865**

Meddela också din e-postadress när du betalar!

BFV: s styrelse 2010

Ordförande Christina Flint Celsing,
Bågevägen 12, 722 18 Västerås
Tfn: 021-12 10 06

Vice ordförande Bengt Stridh,
Gäddeholm 73, 725 97 Västerås
Tfn: 021-522 58

Sekreterare Sören Larsson,
Håkantorpsgratan 9, 724 76 Västerås
Tfn: 021-35 57 58

Kassör Einar Marklund,
Statargatan 6, 735 31 Surahammar
Tfn: 0220-364 01

Ledamöter
Birgitta Ellénus, Västerås
Tfn: 021-13 89 85

Inger Karlsson, Västerås
Tfn: 021-35 21 42

Valberedning:
Hans Klinga, Köping
Tfn: 0221-214 55
Seppo Ormiskangas, Ängelsberg
Tfn: 0223-302 16

Inbjudan till höstmötet 2010

Medlemmar i Botaniska Föreningen i Västmanlands län inbjuds härmed till höstmötet i Vita skolan i Ramnäs, **söndagen den 21 november kl 14:00**

Kurt Svanberg besöker oss, han kommer att visa bilder och berätta under rubriken "En blomstervandring i Norbergs Bergslag".

Det blir även information om planerade aktiviteter, Floraväktarna, Atlasinventeringen, rapportering i Artportalen. Kaffe/te serveras.

Kurt är norbergsbo sedan barnsben och naturintresset har alltid funnits där. 1984 upptäckte han ett bestånd blodnycklar – en ny västmanlandsart. Uppståndelsen kring det fyndet var så kul att han från den dagen ägnat det mesta av sin fritid åt växtvärlden i Norberg.

Idag har intresset utvecklats till växternas historia och dess användningsområden. Sedan 1992 har Kurt samlat in och katalogiserat växtfynd i Norberg, ett projekt som fortfarande pågår.

Framsida: *Mistelmiljö i Älghagen, Kungsör*
Foto: *Sören Larsson*

Ordföranden har ordet

Hej kära botanikvänner,

Florasäsongen har varit både varm, kall och regnig, precis som vanligt skulle jag tro. I år skulle jag verkligen ta hand om hallonen, plocka de första ljusa kantarellerna och ladda med blåbär som är så nyttiga. Som det går när man har planerat för mycket: Hallonen torkade in och smakade beskt, ljusa kantareller har lyst med sin frånvaro och blåbären var visserligen väldigt goda om än inte så många där jag gick. På lördag får jag en chans till att hitta blåbär, när vi skall ut på skogsmuren i Ramnäs med föreningen.

Att verkligen komma ut i fält, det kan vara en av de stora drivkrafterna till att bli inventerare eller floraväktare. Då har man en anledning att verkligen komma ut, även om man måste hinna med barnens alla aktiviteter och alla andra måsten först, så SKALL jag ut och inventera/floraväktare, så är det bara. Om du väntar på att vi skall kontakta dig angående en floraväktarlokal eller inventeringsruta. Sluta vänta, ring oss ikväll! Då kommer du igång snabbt.

Vi har fått en gymnasieklass som inventerare och flera andra har tillkommit i år. Det är vi glada för. Locka gärna med flera, vi behöver er och dem! Våra övergripande mål i föreningen är ju att fler Västmanlänningar skall känna igen gråmalva, hjärtstilla, backsippa, klibbticka m. fl. arter. Om vi tillsammans känner till var våra rara örter växer så kan vi också göra en insats för att bevara dessa arter och miljöer där de trivs. Jag tror personligen på att vi som kan måste förmedla våra kunskaper till barn och barnbarn, annars går artkunskapen förlorad.

Jag skall berätta en rolig episod ute ifrån fält. Det var när min 6-åriga dotter Irmelin går fram till moss-räven i sällskapet och frågar:

Är detta kalkkrusmossa? För ett ögonblick blev han ställd, innan han förstod situationen.

Barn kan lära sig alla dinosauriers och pokemons identiteter på latin, lite svenska blomnamn kan de säkert också pressa in. Det är för dessa nästkommande generationer som vi gör det här enastående arbetet med att dokumentera vad vi har idag. Vitsippa och groblad är kanske inte så vanliga om 50 år. Vem vet?

Christina

Status för inventering av mistel i Västmanlands län

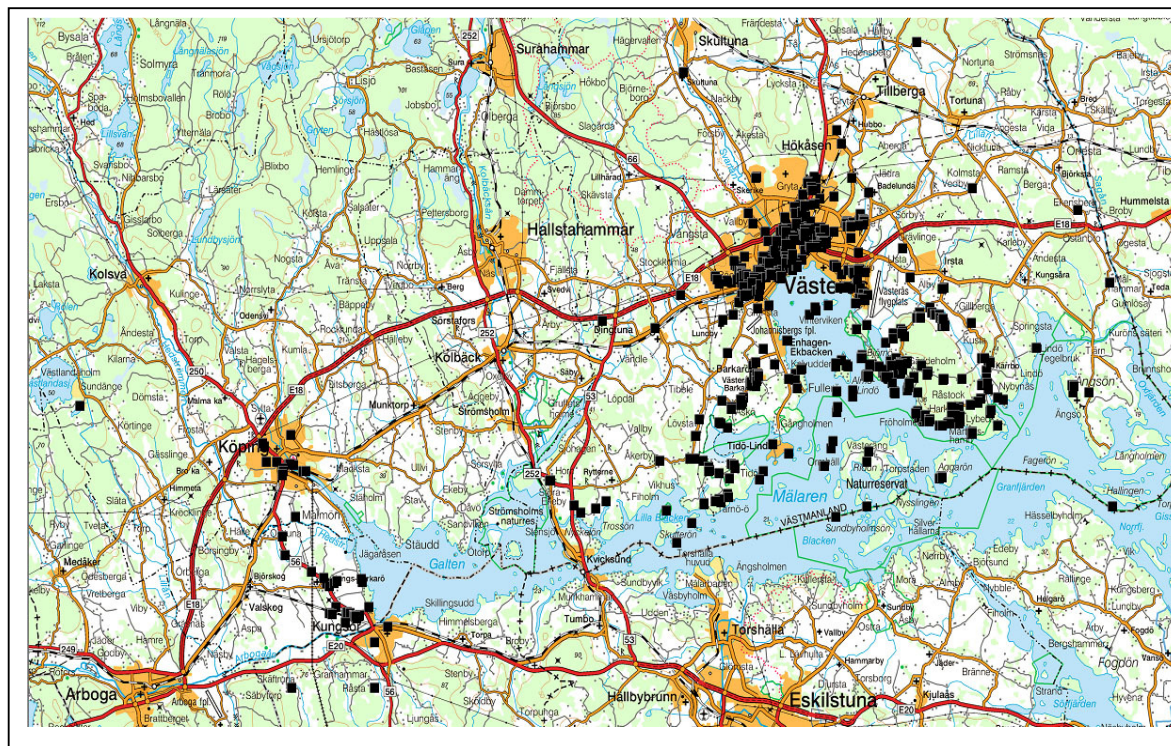
Bengt Stridh

Under vintern 2009-2010 påbörjade föreningen en inventering av mistel i länet. Totalt finns 878 observationer av mistel inlagda i Artportalen, se nedanstående utbredningskarta, varav 746 är från och med 20/9 2009. Inventeringen har därmed givet en markant ökat kunskap om mistelns aktuella förekomst i länet och om vilka värddräd mistlarna utnyttjar. Jämfört med Bertil Walldéns karta nedan från omkring 1952 kan man se att misteln ökat slående mycket i exempelvis Västerås stad. Misteln har även spritts österut från Västeråsfjärden men är fortfarande sällsynt på Ängsö. I Kungsörs samhälle är mistel också vanlig, medan den är betydligt ovanligare i Köping stad. Till Hallstahammar och Surahammar har mistel inte spridit sig ännu.

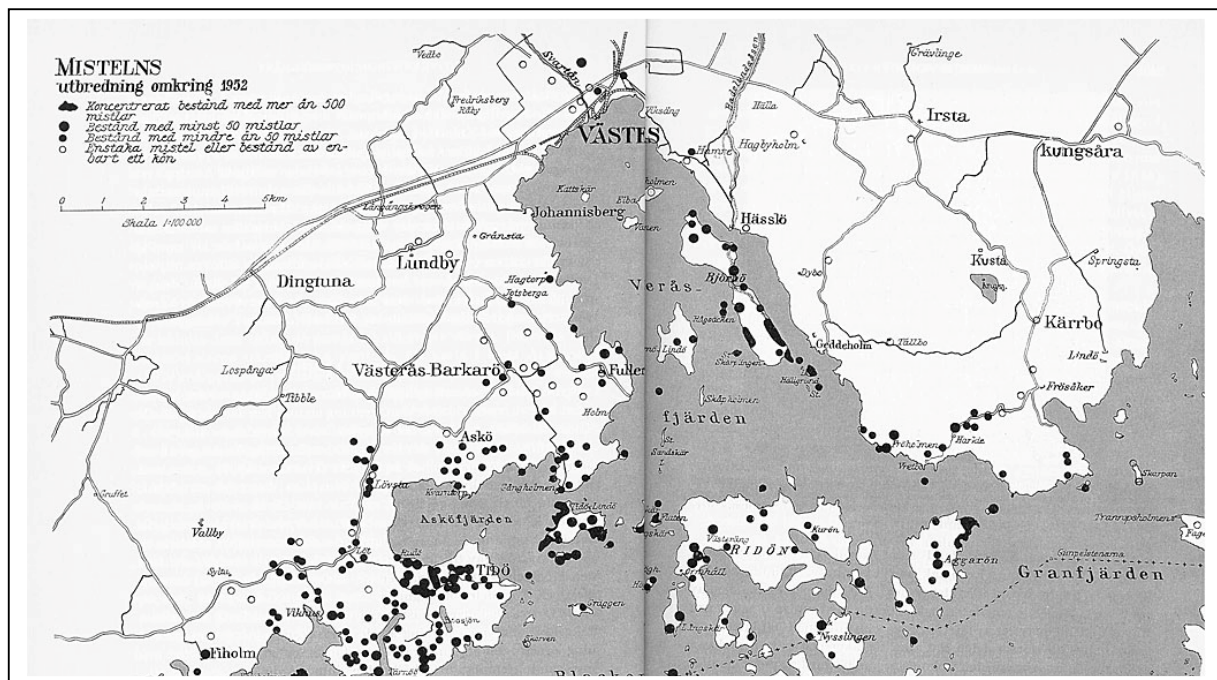
Antal mistlar

1116 träd med 8791 mistlar finns rapporterade i Artportalen. Några lokaler kan ha besökts två gånger, men antalen blir ändå underskattningar eftersom en del observationer saknar uppgifter om antal mistlar och antal träd. 88% av observationerna anger antal mistlar och 75% anger antal träd i "rätt" kolumn, ibland finns uppgifterna i andra kolumner som dock inte går att använda för automatisk statistikbearbetning.

Bertil Walldén räknade runt 1952 hela 28 634 mistlar i 1864 träd. Helt klart är att det idag finns mistlar i flera träd och i ett större utbredningsområde än 1952, även om det fortfarande finns luckor i vår inventering som gör att det inte går att göra en kvalitativ uppskattning av skillnaderna ännu.

Fynd av mistel i Västmanlands län som är rapporterade i Artportalen.

Kartan visar mistelns utbredning i Västmanlands län omkring 1952. (Efter Walldén, 1952)

Världens nordligaste mistel

En länskamp pågår mellan Uppsala och Västmanlands län om vilket län som har världens nordligaste mistel. Anders Svensson meddelar att den nordligaste spontana misteln i Uppsala län har nordlig koordinat 6631029. Den 1 april i år fann Markus Rehnberg en ensam mistel i en rönn i Nedersta, Tortuna, med nordlig koordinat 6621941, vilket alltså är drygt 9 km söder om Upplandsfyndet. Tidigare hade Markus funnit en ensam mistel i en lind vid Skultuna kyrka (6620306). Dessa förekomster ligger 7-8 km från de närmaste kända i norra Hökåsen respektive Rönby. Walldén anger Björksta (11 km från Nedersta) som den nordligaste misteln i Västmanland under hans inventering. En efterlysning av nordliga mistlar borde göras kommande vinter i länets tidningar. Min erfarenhet är att de boende i närheten av mistelbestånd har väldigt goda kunskaper om var mistlarna finns och därför kan vara till god hjälp. Flera gånger har jag på detta sätt blivit tipsad om mistlar som annars skulle ha varit svåra att upptäcka. Eftersom misteln är tvåbyggare och

pollineras av insekter kan ensamma, isolerade mistlar förbli ensamma under lång tid. Ett lysande exempel på detta är lindallén vid Ängsö slott. Walldén anger en ensam mistel i allén och vid ett besök i år, 58 år efter Walldéns besök, kunde jag fortfarande bara finna en mistel i allén. En spännande tanke att det skulle kunna vara samma mistelplanta som Walldén noterade.

En västlig utpost är den mistel som växer på jolster på en sjöstrand vid Sunnansjöns norra strand, som ligger drygt 11 km från närmaste kända lokal i Köping. Detta är också den mistel som växer längst ifrån andra kända mistelförekomster. Fyndet gjordes av Tina Nordberg.

Mistelns värdräd

När det gäller mistelns värdräd har egna observationer för 6611 mistlar i 726 träd, varav några är dubletter, använts för att göra en preliminär statistik. Tyvärr har det varit svårt att ta med andra inventerarens uppgifter på grund av att uppgifter om trädslag saknas eller spridits i skilda rapportkolumner vilket omöjliggjort rationell

hantering av uppgifterna, se fortsatt inventering för att avhjälpa detta problem.

*Mistel med bär från Lilla Hällgrundet, Mälaren.
Foto: Bengt Stridh*

Under den gångna vintern med mycket snö och utan möjlighet att studera löv på marken blev i runda tal vart fjärde träd obestämt till art, där obestämda popplar svarade för en relativt stor andel av bestämningssvårigheterna. Vanligaste värdträdet var lind, som svarade för minst 32% av värdträden och möjligen upp mot 45% om osäkra artbestämningar och eventuella planterade parklindor i Västerås stad räknas med. Lönn med 8-10%, asp med 7%, apfel och vildapel med tillsammans 5-10% samt popplar med 5% kom därefter. Klibbal, björk, hassel, trubbhagtorn, ask (ej påträffad av Walldén), hägg, sålg, bohuslind, obestämd oxel, jolster och rönn var övriga värdvärdar. När jag bodde på Enhagen fanns mistel även i en rosenhagtorn, men den är numera nedtagen. Övriga inventerare har genom åren även rapporterat knäckepil, krikon, körsbär och päron. Walldén anger dessutom alm, balsampoppel, jättepoppel, kanadapoppel, lagerpoppel, mistel!, oxel, parklind, Rosa. sp, slån, spetshagtorn, svartpoppel och vitoxel som värdträd. I Walldéns inventering stod lindor för 57% och lönn för 18% av alla mistelbärande träd. Båda dessa trädarter har alltså i senare tid tappat i andel till förmån för andra trädarter, under

förutsättning att de inventerade områden är representativa för hela populationen. Asp och poppel som svarade för 2% respektive 1% av träden i Walldéns inventering är de träd som ökat mest i andel under de senaste årtionden.

Fortsatt inventering

Till de väl inventerade områden i Västerås närhet hör delar av Västerås stad, merparten av Mälarearna i Västerås- och Ridöfjärden och från Hälla söder om Irstavägen (gamla Stockholmsvägen) till länsgränsen i öster. I Köping är det väl inventerat genom Hans Klingas försorg. I Surahammar saknas ännu mistel, vilket konstaterats av Sören Larsson, Einar Marklund, Lise-Lotte Norin och Tom Sävström.

De områden som är oinventerade eller ofullständigt inventerade är i grova drag:

- Delar av Västerås stad.
- Mälarearna utanför Västerås- och Ridöfjärden samt östra sidan och norra delen av Björnön.
- Utanför staden åt sydväst finns mycket att inventera, som Enhagen-Ekbacken, Tidö-Lindö och Tidö-landet, där det helt säkert finns mycket mistel med tanke på att det var mistelns huvudutbredningsområde vid Walldéns inventering.
- Mellan Kvicksund och Kungsör-Köping.
- I Kungsör är inventeringen ofullständig. Mistel är mycket vanlig i tätorten där den växer i åtskilliga trädgårdar.

Vi behöver din hjälp för inventeringen! För att underlätta jämförelser med Walldéns uppgifter och möjliggör statistikberäkningar med hjälp av Excelfunktioner är det viktigt att alla observationer läggs in på ett enhetligt sätt. Tips om hur detta lämpligen görs finns på BFV:s hemsida under "Inventering" – "Mistel".

Om du vill satsa lite mera på mistelinventering får du gärna höra av dig till mig, så kan vi komma överens om

inventeringsområde. De flitigaste inventerarna har gjort en uppdelning av områden, för att undvika dubbelarbete.

Uppgiftslämnare

Deltagande föreningsmedlemmar i inventeringen under den gångna vintern har varit Bengt Stridh (345 observationer från och med 20/9 2009), Sören Larsson (70, varav 17 tillsammans med Hans Klinga), Staffan Öström (22), Inger Karlsson (3) och Einar Marklund (1, tillsammans med Lise-Lotte Norin och Tom Sävström). Dessutom har sex andra personer lämnat 304 observationer, där Markus Rehnberg varit flitigast med 294.

Tidigare inventeringar

- Bertil Walldén. Misteln vid dess nordgräns. Svensk Botanisk Tidskrift Bd 55, H.3, 1961, s. 427-549. En inventering som täckte hela Västmanlands län.
- Mistel i Kungsör. Inventeringen gjord av Fältbiologerna under första halvan av 1980-talet (en annan källa anger 1978).
- Thomas Skoglund. Förekomsten av mistel *Viscum album* i Askövikens naturreservat 1986 (3 sidor)
- Erika Persson och Andreas Svärdhagen. Mistelinventering i Västmanlands län december 1994. Länsstyrelsen i Västmanlands län, rapport inom regional miljöövervakning, opublicerad (8 sidor).

Inventering av backsippa

Inger Karlsson

Backsippor. Foto: Hans Klinga

Svenska Botaniska Föreningen (SBF) utsåg backsippan till årets växt 2010. När den nya rödlistan publicerades i våras hade backsippan lagts till och arten klassas som sårbar (VU). Backsippan är fridlyst i Sverige. Den växer på öppna, soliga och torra platser. Glesa tallskogar, torra naturbetesmarker, gravfält eller sandiga åsar är några miljöer där det kan finnas backsippa. Den blommar i april-maj, då vi gärna vill komma ut i naturen och uppleva våren och känna solen värma. Backsippan har minskat kraftigt i stora delar av landet och tillbakagången förväntas fortsätta.

SBF och vår förening har uppmanat till inventering och rapportering i Artportalen. Den långa och snöiga vintern gjorde att jag undrade när blomning skulle ske detta år. De första blommande fynden gjordes i länet den 24 april enligt Artportalen.

Under 2010 har 138 fynd rapporterats i Artportalen varav fem avser uppgifter om att växten inte återfunnits på en sedan tidigare känd lokal. Större bestånd kan kopplas till ett aktivt bete eller att marken hålls öppen på annat sätt, t ex i en kraftledningsgata. På lokaler där backsippan inte återfunnits har oftast betet upphört eller sker inte enligt skriftlig eller muntlig uppgift.

De allra flesta rapporterna gäller fynd i Västerås kommun och då särskilt Irsta församling. Där har Bengt Stridh finkammat igenom traktens beteshagar, åsar och gravfält. Irsta är enligt uppgift den trakt som är rikast på forngravar i Sverige.

Det nordligaste fyndet i länet är från Hallsta by, Västerås utmed Badelundaåsen där Sören Larsson räknade antalet stänglar till ca 400.

Ytterligare fynd i Västerås gjordes på Grytahögen, som Västerås stad sedan 2006 håller öppen genom fårbete för att gynna backsippan. På Grytahögen gjordes för övrigt den första noteringen av backsippa i Västmanland 1843 av Richard Dybeck.

Den 11 maj arrangerade BFV i utflykt till några backsippelokaler i Västeråstrakten. Tre backsippelokaler besöktes under kvällen varav Grytahögen var en med numera 47 blomstänglar. 2006 fanns där 9 blomstänglar. I Gottsta backar i Kungsåra församling, öster om Irsta, räknade vi ihop till sammanlagt 3 339 stänglar. Det är den i särklass rikaste lokalen i länet. Tyvärr pågår en igenväxning av lokalen, vilket kommer att påverka backsippans utbredning negativt. Vi besökte även Kvarntorp där enligt Ulf Malmgren i Västmanlands Flora Bertil Walldén 1964 funnit omkring 10 000 samtidigt utslagna blommor. I år hittade vi 36 blommor ställvis i det gamla gravfältet.

Enstaka rapportering om fynd finns även från Surahammars och Hallstahammars kommun. I Köping har fem lokaler rapporterats. Den västligaste lokalen i länet är från Överberga på en ås intill Hedströmmen där Hans Klinga rapporterar 130 stänglar men att antalet minskat sedan 60-talet.

När det gäller lokalen Sångkärrsbacken i Ramnäs, som rapporterats av Sören Larsson skriver Sören följande:

" I Malmgrens Västmanlands flora står det angivet att backsippan utplanterats på lokalen. Med anledning av den uppgiften har jag forskat lite mer kring den. F d ingenjör Per Lööf vid Surahammars bruk lät i mitten på 1950-talet uppföra ett sommarhus vid sjön Djupen i Djupebo. Per var växtintresserad och kunnig botanist, jag minns bl.a. att han visade mig att han planterat ut Sankt Pers nycklar på sin tomt. När det gäller backsippan så har jag från tillförlitlig källa hört sägas att Per vid något tillfälle sagt till ett par naturintresserade personer att han kastat ut några frön i backarna vid Djupebo. Det är därför inte orimligt att anta att de backsippor som ännu växer där kan vara resultatet av den fröspridningen. Nu har det ändå gått mer än 50 år sedan dess och vi får nog anse att backsipporna är naturaliserade på lokalen. Växtplatsen utgörs av en sandås en typisk lokal för arten."

På kartan visas lokaler med rapporterade backsippor (röda cirklar) samt gamla lokaler där backsippa ej återfunnits (grå cirklar) från Västmanlands län, 2010. Källa Artportalen.

Einar Marklund har från länsstyrelsens flora-faunaregister gjort en sammanställning över inventeringar av backsippa 1970-2005. Det rör sig om sammanlagt 59 lokaler i Hallstahammars, Köpings, Surahammars och Västerås kommun. Några av dessa lokaler har besökts och fynd rapporterats i Artportalen i år. Sammanställningen finns på föreningens webbplats.

Då backsippan genom rödlistningen blivit en floraväktarart uppmanas samtliga medlemmar att fortsätta inventera och rapportera backsippor och även att väkta dessa vid någon eller några lokaler. Att vara floraväktare innebär att återkommande, cirka vart tredje år, besöka lokalen för att notera förändringar och rapportera detta.

Inventering av backsippa har gjorts av föreningens medlemmar Gudrun Andersson, Karin Andersson, Lars-Olof Carlsson, Lena Felixon, Barbro Jönsson, Inger Karlsson,

Hans Klinga, Greta Larsson, Sören Larsson, Einar Marklund och Bengt Stridh. Rapportering i Artportalen har även gjorts av Markus Rehnberg.

Backsippor. Foto: Hans Klinga

De Vilda Blommornas Dag, söndagen den 20 juni 2010.

I Västmanland genomfördes tre blomstervandringar av lokala föreningar den här dagen. Här nedan kommer korta referat från dessa.

Köping

När försommarfloran är som vackrast, firas De Vilda Blommornas Dag i hela Norden. I Naturskyddsföreningen i Köping firades den också, ihop med Botaniska Föreningen i Västmanland.

Vi gick ut på en vandring i Norsa Hagar och njöt av en fantastisk blomsterrikedom. Där var förstas alla de vanliga ängsblommorna, men vi såg också mer än 50 nattviol, både grönvita och vanliga, och tre små låsbräken. Brudbröd, kattfot, violer och massor med prästkragar, rödkämpar och smörblommor lyste i solen.

På vägen ner till hagarna tittade vi på en buske med små vita blommor, benved, som i höst kommer att ståta med orangerosa frukter, och på en vacker olvonbuske med sina stora vita blommor. En trolldruva, som blommat över och fått gröna bär, vilka snart blir svarta, växte undangömt i ett buskage. Vi jämförde gulvial och käringtand, och vi lärde oss att se skillnad på häckvicker och kråkvicker.

Man behöver inte vara kunnig, när man går med på vandringen, för det är alltid någon annan, som vet något om blommorna, och så kan man mer, när man går hem, än när man började gå i hagen. En kunnig deltagare, Per Jonsson, kunde tala om att ett gammalt namn på röllekan är karibacka. Med det namnet finns den omsjungen i en känd visa om hur man binder kransar till midsommar.

Vi såg också strimlus, en liten vackert randig insekt.

Efter fika i gröngräset kunde vi nöjda ströva hemåt.

Barbro Jönsson

Ramnäs

Vi var 16 personer som deltog på "De vilda blommornas dag" i Ramnäs i år. Undertecknad var ledare för vandringen. Den här gången valde vi att titta på växterna som växer i miljöer där människor alltid trampat och slitit på marken. Vi gick på gamla bruksområdet i Ramnäs samt i de två Herrgårdsparkerna. Vi kunde se att förr troligtvis vanliga arter nu ersätts av höga gräs och trädgårdsinkomlingar. Att slitna markytor med t.ex. backtrav, sandtrav och knytling ersätts med klippta eller vildväxande gräsområden eller med uppländsk vallört. En trevlig begivenhet som ingick i vandringen var att göra ett besök i det nyöppnade trädgårdskaféet "Kuskens café" vid Schenströmska herrgården. Efter fikastunden guidade kaféägaren Katarina Schönström Berg oss i herrgårdsparken. Stora fina bestånd av vitfryle växte här i parken och här hamnade vi också framför ett stort gräs som heter parkgröe. Gräset är sällsynt i Västmanland och har aldrig tidigare noterats i vår kommun. Jag misstänker att frön från parkgröen och vitfrylen kommit till området i samband med att dåligt rensat gräsmattefrö inköpts från Tyskland, någon gång för över hundra år sedan - spännande. Att göra en blomstervandring i den här typen av miljö låter kanske inte så spännande – men det visade sig vara det.

Sören Larsson

Västerås

Vi besökte traditionsenligt Vedby Hage öster om Anundshög. Det är en betad enhage i ett skogsbyrn med hela den fina försommarfloran eftersom biotopvariationen är stor inom ett litet område. I år var det något torrt och överblommat så kattfoten var inte lika vacker som under tidigare år. Vi hittade endast 2-3 exemplar av låsbräken, ingen backglim och mindre nattviol än vanligt om än rikligt.

Vi försöker hålla en artlista igång för de 5 år vi varit där, trots att vi brukar ha olika guider varje år.

Årets guide var Christina Flint Celsing.

Markägaren Mats Löfgren ställer intresserat upp varje år.

Artlista och fler bilder finns på

Naturskyddsföreningens hemsida.

Lars-Olof Carlsson

Västmanland

BFV:s program för 2010

Lördagen den 14 augusti kl 11-15

Vi gör en utflykt till Skogsmuren i Ramnäs för att titta på ängssvampar och andra slåtterängsväxter. Tom Sävström guidar. Samling i Västerås vid Pilgatan 8 kl 10.30 eller vid Skogsmuren kl 11.00. Ledare: Einar Marklund, tfn 0220-36401.

Lördagen den 28 augusti kl 11-15

Fortsatt gemensam inventering av atlasruta 11G 8i. Samling i Västerås vid Pilgatan 8 kl 10:15 eller vid Drottning Christinas schakt Sala Silvergruva kl 11:00.

Ledare: Bengt Stridh, tfn 021-522 58

Lördagen den 25 september kl 13-16

Vedlevande svampar är dagens mål. Vi gör en utflykt till ett artrikt skogsområde för vedlevande svampar vid Sevala, nordost om Västerås. Stefan Björklund, bl.a. nyckelbiotopinventerare vid Skogstyrelsen blir vår guide i området.

Samling vid Pilgatan 8 i Västerås kl 13:00 eller vid Tortuna kyrka kl 13:30

Söndagen den 21 november kl 14-18

Höstmöte (se annons på sidan 14)

Till sist: Samåk gärna, glöm inte att ta med egen matsäck (fika) till våra utflykter. Alla är hjärtligt välkomna!

Upprop!

Se hit alla västmanländska blomstervänner!

Länsstyrelsen i Västmanlands län planerar att anlägga en allmogeåker i Engsö naturreservat. Syftet är att besökare ska kunna se hur en åker såg ut förr om åren. I denna åker tänkte vi även så in så många åkerogräs som vi kan hitta. Tanken är att vi istället för att köpa in frön utifrån ska försöka ta frön från ogräs i länet, så att vi kan visa upp lokala sorter. Vi kommer att så med en gammal sort av höstråg i höst, och åkern kommer inte att visas upp förrän nästa år.

Jag skulle nu behöva hjälp med att hitta de olika åkergräsen och vilka skulle bättre passa än botaniska föreningen? Ni har nog bättre koll tillsammans än någon annan. Tanken är att jag själv ska samla in fröerna bara jag vet var jag ska åka.

Det jag söker är både helt vanliga ogräs och lite ovanligare sorter. Nedan ser du en lista på vad som förr i tiden funnits i länets åkrar. Klätt, Råglosta och luddvicker finns nog inte att få tag på idag, men det är de andra som jag letar efter. Bokstäverna efter arten står för om de ska sås i höstsådd (H) eller vårsådd (V). Även om vi tänker så en höstsådd så är de arter som passar vårsådd intressanta, då vi kanske utökar projektet om det går bra.

> Klätt, HV

> Råglosta, H

- > Luddvicker, H
- > Riddarsporre, HV (bör eftersökas)
- > Sminkrot, HV (bör eftersökas)
- > Fårtunga, V (bör eftersökas)
- > Åkerkulla, H (bör eftersökas)
- > Åkerkösa, H (bör eftersökas)
- > Åkerkål, V (bör eftersökas)
- > Blåklint, HV (bör eftersökas)
- > Klofibbla, HV (bör eftersökas)
- > Rävträrel, V (bör eftersökas)
- > Mjukdån, V (bör eftersökas)
- > Mellanplister, HV (bör eftersökas)
- > Rödtoppa, V (bör eftersökas)
- > Rågvallmo, HV (bör eftersökas, men liten chans att hitta den)
- > Åkerrättika, V (bör eftersökas)
- > Nattglim, V (bör eftersökas, men liten chans att hitta den)
- > Åkersenap, V (bör eftersökas)

Om ni vet var jag kan hitta dessa plantor och ta fröer så får ni gärna tipsa mig. Ju fler tips jag får desto större artrikedom kommer vi att kunna visa upp i vår allmogeåker.

Tack på förhand!

Karin Andersson
 Biolog/naturvårdshandläggare
 Telefon: 021-19 51 02
 E-post: karin.e.andersson@lansstyrelsen.se

Rödtoppa ett gammalt åkerogräs som eftersöks för att ingå i en allmogeåker på Ängsö. Foto: Sören Larsson

För sammanställning av Kontaktbladet har Sören Larsson och Inger Karlsson svarat.